

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZI Anr.1475

Dosar nr.37/57/2005

Ședința publică de la 9 martie 2007

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice, în nume propriu și pentru Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor împotriva sentinței civile nr.1 11 din 30 iunie 2006 a Curții de Apel - Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurentul-pârât Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, reprezentat de consilier juridic și intimata-reclamantă S.C. „D” SA Sibiu, prin, lipsind recurenta-pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei, după care, nemaifiind cereri de formulat, Curtea acordă cuvântul în susținerea recursului.

Consilierul juridic pentru recurenta-pârâtă solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței atacate și, pe cale de consecință, respingerea acțiunii formulate de reclamanta S.C. „D” SA. În completarea celor susținute în ședință publică se vor avea în vedere „Concluziile scrise” depuse la dosar.

Având cuvântul intimata-reclamantă S.C. „D” SA, consilier juridic **pune** concluzii de respingere a recursului ca nefondat.

Curtea a rămas în pronunțare.

C U R T E A

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la Curtea de Apel -**Secția** comercială, de contencios administrativ și fiscal, reclamanta S.C. „D” SA a solicitat în contradictoriu cu pârâții Agenția Națională de Administrare **Fiscală**, Ministerul Finanțelor Publice și D.G.F.P. Sibiu, anularea **Deciziei** nr.130 din 30.06.2005 emisă de A.N.A.F. și a deciziei de **impunere** nr.548 din 2.02.2005 emisă de D.G.F.P. și **exonerarea** acesteia de plata obligațiilor menținute prin Decizia **nr.130/2005**, respectiv .....ROL, aferent facturii **nr.....** reprezentând TVA, **dobânzile** și penalitățile aferente acestora (precizată la fila 227).

În motivarea acțiunii reclamanta arată că în mod nelegal **organul** de control fiscal a dispus plata T.V.A. întrucât a fost destinatarul final al lucrărilor **facturate** și nici o altă societate nu și-a dedus această taxă.

Mai arată că potrivit art.22 din Legea nr.345/2002 dreptul de **deducere** depinde doar de exigibilitatea TVA iar reclamanta nu **poate fi** sancționată cu lipsirea dreptului de deducere de TVA ca **urmare a** faptei altuia.

Prin sentința civilă nr.1 11/2006 din 20 iunie 2006, Curtea de **Apel** a admis în parte acțiunea reclamantei S.C. „D” SA, a anulat în parte Decizia nr.130 **din 30** iunie 2005 emisă de pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală și Decizia de impunere nr.548 din 2 februarie **2005** și a exonerat-o pe reclamantă de plata sumei de .....**ROL** aferente facturii nr....., ..., . ROL dobânzi de ..... ROL, penalități. Totodată, **a obligat** să plătească în favoarea reclamantei suma de ..... **ROL** cheltuieli de judecată.

În considerentele sentinței, instanța a reținut că prin decizia de impunere nr.548/2005 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Control Fiscal s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale de plată în sumă totală de .....RON reprezentând impozit pe profit, dobânzi și penalități aferente impozitului pe profit, T.V.A., dobânzi și penalități aferente TVA. În cauză, s-a dispus efectuarea unui raport de expertiză judiciară având ca obiective constatarea legalității deducerii de reclaman..... ROL aferente celor 12 facturi indicate la fila 228 și calculul dobânzilor și penalităților aferente

acestor sume.

A mai susținut instanța de fond că lucrările efectuate nu au fost realizate cu titlu gratuit conform art.3 lit.b și art.4 din Legea nr.345/2002, acestea derulându-se în baza unor situații de lucrări acceptate de către Consiliul Local al Municipiului și a indicat o cotă de profit de 10%. În ce privește suma de ..... ROL aferentă celor 12 facturi (fila 28) instanța reține, în conformitate cu concluziile raportului de expertiză că bunurile și prestările de servicii nu au menționat distinct denumirea și prețul unitar, încălcându-se dispozițiile imperative din art.29 lit.b pct.a) și h) care prevăd datele ce trebuie completate obligatoriu și în lipsa cărora se pierde dreptul de deducere a T.V.A.

Sentința menționată a fost atacată cu recurs, în termen legal, de către pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice, în nume propriu și pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală, care a invocat prevederile art.304 pct.9 și ale art.304¹ din Codul de procedură civilă, susținând, în esență, că instanța de fond a dat hotărârea cu aplicarea greșită a art.4 alin.(3) lit.b), art.14 și art.20 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, reținând în mod eronat că operațiunea economică respectivă ar fi fost exceptată de la plata taxei pe valoarea adăugată.

Astfel, a argumentat recurenta, societatea comercială reclamantă a dedus în mod greșit suma de .....lei (ROL) reprezentând TVA aferentă facturii nr..... emisă de subantreprenorul S.C. „G” SRL pentru lucrările de asfaltare a unor străzi, pe care le-a pus la dispoziția Primăriei cu titlu gratuit, deoarece

această operațiune reprezintă o livrare de bunuri potrivit art.3 din **Legea** nr.345/2002, supusă TVA, potrivit art.4 alin.(3) lit.b) din **aceeași** lege.

Societatea comercială reclamantă a depus întâmpinare prin **care a** susținut, în esență, că prevederile art.4 alin.(3) lit.b) din **Legea** nr.345/2002 nu sunt aplicabile operațiunii economice din **litigiu**, nefiind vorba de prestări de servicii efectuate gratuit în **favoarea** Primăriei, din moment ce unitatea este o societate comercială a Consiliului Local și a solicitat respingerea recursului.

Recursul este întemeiat.

Prin decizia nr.130 din 30.06.2005 emisă de compartimentul **specializat** din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, **între** altele, contestația formulată de societatea comercială a fost **respinsă** ca neîntemeiată în ceea ce privește suma de ..... lei (ROL) reprezentând:

- ..... lei (ROL), taxă pe valoarea adăugată;
  - .....lei (ROL), dobânzi aferente T.V.A.;
  - .....lei (ROL), penalități de întârziere aferente T.V.A.
- împotriva acestei soluții, societatea comercială a formulat

acțiune la instanța de contencios administrativ la data de 7.11.2005 care a fost admisă în parte de Curtea de apel, așa cum s-a arătat în **expunerea** rezumativă prezentată mai sus.

Astfel, instanța de fond, însușindu-și concluziile raportului de expertiză contabilă, a reținut că din suma de ..... lei (ROL) reprezentând TVA, acțiunea este întemeiată pentru suma de ..... lei (ROL) reprezentând TVA aferentă facturii nr....., la care s-au adăugat sumele de ..... lei (ROL), dobânzi aferente TVA și ..... lei (ROL) penalități de întârziere aferente TVA.

în cauză este necontestat că, în luna decembrie 2002, societatea comercială a înregistrat în evidența contabilă pe cheltuieli de exploatare, suma de .....lei (ROL) în baza **facturii** fiscale nr..... emisă de S.C. „G” SRL, în valoare totală de .....lei (ROL), din care TVA în sumă de ..... lei (ROL), pentru **lucrări** realizate în luna noiembrie 2002 (tratamente bituminoase **pe** unele străzi din municipiu), recepționate fără obiecțiuni de Primăria cu procesul verbal.

în acest mod, societatea comercială a dedus TVA în sumă de ..... lei (ROL) aferentă sumei de .....lei (ROL) din factura nr....., înregistrând în evidența contabilă doar suma de .....lei (ROL) ca cheltuieli de exploatare, pentru lucrări executate prin subantreprenor în beneficiul Municipiului, care le-a și recepționat, fără a achita contravaloarea acestora.

în cauză, problema în litigiu a fost aceea dacă operațiunea economică realizată este sau nu o prestare de serviciu și dacă acesteia îi sunt sau nu aplicabile prevederile art.4 alin.(3) lit.b din Legea nr.345/ 2002, aplicabilă la data respectivă.

Astfel, potrivit art.4 alin.(1) și (3) lit.b) din Legea nr.345/2002, se consideră prestare de servicii orice activitate care nu constituie livrare de bunuri în sensul art.3. Următoarele operațiuni sunt asimilate cu prestările de servicii: cele efectuate în mod gratuit de persoana impozabilă în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa economică, pentru uzul personal angajaților săi sau al altor persoane, dacă taxa pe valoarea adăugată aferente acestor prestări a fost dedusă total sau parțial.

Potrivit art.3 alin.(1) prin livrare de bunuri se înțelege transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor deținute de proprietar către beneficiar, direct sau prin persoanele care acționează în numele acestora.

În raportul întocmit, expertul contabil a avansat opinia că societatea comercială a dedus în mod legal suma de ..... lei (ROL) reprezentând TVA deoarece lucrările respective nu au fost efectuate cu titlu gratuit, astfel că prevederile art.4 alin.(3) lit.b) din Legea nr.345/2002 nu sunt aplicabile în cauză, contravaloarea lucrărilor fiind suportate din cota de profit de 10%, concluzie care reprezintă o depășire a limitelor competenței sale tehnice.

Societatea comercială, la rândul său, a susținut că, în cauză, nu se poate pune problema gratuității lucrărilor respective din moment ce această unitate este o societate a Consiliului Local Sibiu, susținere lipsită de relevanță în raport cu împrejurarea că S.C. „D” SA este o persoană juridică cu patrimoniu distinct de patrimoniul Municipiului, administrat de Consiliul Local.

Astfel fiind, rezultă că pentru operațiunea economică respectivă, care a fost executată cu titlu gratuit și acceptată de Municipiu prin reprezentanții săi, societatea comercială era datoare să calculeze și să vireze la bugetul statului T.V.A. aferentă, **actul** administrativ fiscal atacat fiind legal și temeinic.

În concluzie, recursul va fi admis, sentința atacată va fi casată și, rejudecând cauza, acțiunea va fi respinsă pentru considerentele de mai sus.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice, în nume propriu și pentru Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor împotriva sentinței civile nr.1 11 din 30 iunie 2006 a Curții de Apel - Secția Comercială de Contencios Administrativ și Fiscal.

Modifică în tot sentința atacată, în sensul că respinge acțiunea reclamantei ca nefondată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 9 martie 2007.